

در قرن شانزدهم و هفدهم نتایج ضعیفی توسط پیشکسوتانی همچون کوالیری^۱، توری سلی^۲، روبروال^۳، فرمت^۴، پاسکال^۵ و والیس^۶ کشف شده بود. در قرن هفدهم، روش طاقت فرسا بتدریج تبدیل به روشی شد که امروزه به عنوان حساب انتگرال^۷ شناخته شده است، روشی قانونمند برای محاسبه مساحت و حجم شکل‌های خمیده.

---

^۱Cavalieri
^۲Toricelli
^۳Roberval
^۴Fermat
^۵Pascal
^۶Wallis
^۷این رشته را در زبان انگلیسی calculus می‌خوانند. واژه «کلکول»

اصلاً از زبان یونانی آمده و به معنای ریگ و قلوه سنگ است. نام این رشته یادگار دورانی است که یونانیان با چیدن ریگ بر زمین مفاهیمی در حساب و هندسه را نمایش می‌دادند. در گذشته در فارسی به این رشته «حساب جامعه و فاضله»، «جبر» و نیز «حساب دیفرانسیل و انتگرال» گفته می‌شد. در سال‌های اخیر واژه «حسابان» به کار می‌رود که اشاره به دو شاخه فرعی این رشته دارد.